

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Slăbănogului - a IV-a după Paști

Evangelia duminicii (Ioan V, 1-15)

1. După acestea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim.
2. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scâldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare.
3. În acestea zăceau mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.
4. Căci un înger al Domnului se cobora la vreme de scâldătoare și tulbura apa și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos de orice boală era ținut.
5. Și era acolo un om, care era bolnav de treizeci și opt de ani.
6. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: Voiești să te faci sănătos ?
7. Bolnavul I-a răspuns: Doamne, nu am om, ca să mă arunce în scâldătoare, când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea.
8. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă.
9. Și îndată omul s-a făcut sănătos și și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă.
10. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: Este zi de sâmbătă și nu-ți este îngăduit să-ți iei patul.
11. El le-a răspuns: cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: I-ați patul și umblă.
12. Ei l-au întrebat: Cine este omul care ți-a zis: I-ați patul tău și umblă.
13. Iar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc.
14. După aceasta Iisus l-a aflat în templu și i-a zis: Iată că te-ai făcut sănătos: De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ție ceva mai rău.
15. Atunci omul a plecat și a spus iudeilor că Iisus este Cel ce l-a făcut sănătos.

Cuvânt de folos duhovnicesc la Evangelia duminicii Sfântul Ioan Gură de Aur

Nici un păcătos nu trebuie să deznădăduiască ! Nici un om cu fapte bune să nu dormiteze! Cel păcătos să nu deznădăduiască, pentru că poate să lase în urmă chiar pe cei dintâi. Ascultă ce spune Dumnezeu Ierusalimului: „Și am zis după ce ea a făcut toate aceste desfrânări: „Întoarce-te la Mine și nu s-a întors” (Ier. 3, 7). Când ne întoarcem la dragostea cea mare de Dumnezeu, Dumnezeu nu-și mai aduce aminte de faptele noastre cele mai înainte. Dumnezeu nu este ca omul; nu ne ocărăște pentru cele din trecut, ci ne iubește când ne ducem la El; numai să ne apropiem cum trebuie. Să ne unim cu El și să ne ținim inimile noastre cu frica de Dumnezeu.

Mulți din cei bolnavi se fac sănătoși și mulți din cei sănătoși se îmbolnăvesc pentru că se trândăvesc. Acestora le spune: „Iată te-ai făcut sănătos; să nu mai greșești, ca să nu-ți fie ție ceva mai rău!” (Ioan 5, 14). Da, cumplită, cumplită paralizie este păcatul! Dar, mai bine spus, nu-i numai paralizie, ci și altceva mai cumplit. Păcătosul nu numai că nu lucrează pe cele bune, dar săvârșește și pe cele rele. Dar chiar dacă ar fi așa, de-ai vrea să te ridici puțin, se risipesc toate păcatele tale. De-ai fi de treizeci de ani bolnav, dar dacă te silești să te faci sănătos, nimeni nu te împiedică. Hristos este și acum lângă tine și-ți spune: „Ia-ți patul tău!” Numai să vrei să te scoli. Nu deznădădui! N-ai om ? Dar ai pe Dumnezeu ! N-ai pe cineva să te arunce în scâldătoare ? (Ioan 5, 7). Dar ai pe Acela Care te face să nu mai ai nevoie de scâldătoare. N-ai pe cineva să te arunce? Dar ai pe Cel Ce-ți poruncește să-ți iei patul. Acum nu mai poți spune: „Până merg eu, altul se pogoară înaintea mea” (Ioan 5, 7). Dacă vrei să cobori la izvor, nimeni nu te împiedică. Harul nu se termină, nu se cheltuiește, este un izvor care curge neconținut. Din plinătatea lui toți ne vindecăm și la suflet și la trup. (Evr. 11, 31; Iacov 2, 25). Să mergem, așadar, și noi după Hristos, că și noi avem multe boli sufletești, pe care vrea să ni le vindece înainte de a I-o cere. iertare de păcate !

Vindecarea slăbănogului de la Vitezda

În lume sunt multe boli și suferințe. Oamenii aleargă peste tot unde ar putea primi alinarea suferințelor lor, fie la oameni, fie la locuri cu efecte vindecare sau atenuare a suferințelor.

În Țara Sfântă, pe vremea Domnului Hristos, existau câteva locuri, între care evangheliile amintesc două: Siloam și Vitezda. *“În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scaldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare”* (Ioan 5, 2) – aici se săvârșea un lucru cu totul deosebit: bolnavii, de orice fel de boală, se vindecau, atunci când *“un înger al Domnului se cobora la vreme în scaldătoare și tulbura apa și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos”* (Ioan 5, 4). Acest lucru se petrecea de pe timpul regelui Solomon, cu o mie de ani înainte de venirea Mântuitorului Hristos.

Îngerii slujesc lui Dumnezeu, dar sunt și cei mai buni și iubitori prieteni ai oamenilor credincioși, care vor să se mântuiască și să capete Împărăția lui Dumnezeu. Îngerii nu pregetă să slujească pentru întreținerea vieții noastre materiale, să ne vindece de neputințe, să ne păzească de primejdii. Fiecare credincios creștin își are îngerul ocrotitor, Biserica noastră ne îndeamnă în orice slujbă sfântă, să cerem de la Domnul *“Înger de pace, credincios, îndreptător și păzitor sufletelor noastre”*. Un astfel de înger se cobora să tulbure și apa Vitezdei. Este bine să reținem că îngerul tulbura apa în scaldătoare, dar nu lua pe bolnavi ca să-i vâre în apă, lăsând acest lucru pe seama omului însuși sau a semenilor care să-l ajute.

În toate intervențiile Sale minunate, Dumnezeu lucrează numai cele mai presus de om, dar lasă nefăcută partea pe care trebuie s-o împlinescă omul, cu propriile lui puteri. Dumnezeu vindecă, de pildă, sufletul prin Tainele și Ierurgiile Bisericii Sale, dar când omul nu face tot ce depinde de el, când nu se pregătește precum se cuvine ca să primească Sfintele Taine sau Ierurgii, sau nu vrea să asculte adevărul Evangheliei și să-l pună în lucrare, atunci harul Tainelor nu-l vindecă. Trebuie să-și dea și omul partea lui, pentru ca fiecare să arate că dorește mântuirea cu adevărat. Scaldătoarea de la Vitezda simbolizează și preînchipuie, în chip special, harul vindecător pe care Taina Sfântului Botez îl împărtășește creștinilor.

La scaldătoarea Vitezda, se afla un om, care era bolnav de treizeci și opt de ani. El era paralizat, ținut la patul suferinței lui. Mulți veniseră aici după el și se vindecaseră. El nu se

supără, nu deznădăjduiește, nu cârtește împotriva lui Dumnezeu *“Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și știind că este aș încă de multă vreme, i-a zis: Voiești să te faci sănătos?”* (Ioan 5, 6).

În mintea unora ar putea să încolțească gândul: dacă Domnul Iisus Hristos cunoștea că acest bolnav aștepta cu răbdare vindecarea, de atât de amar de ani, cum de-i pune întrebarea: *“vrei să te faci sănătos?”*. Care bolnav nu dorește să se însănătoșească cât mai curând?! Întrebarea Domnului are însă un adânc înțeles. El știa că slăbănogul suferea de pe urma păcatelor lui. Păcatul era cauza, paralizia era efectul. Iar vindecarea de păcat nu se face dacă omul nu vrea acest lucru, în chip real și hotărât. Dumnezeu, de la început, a respectat și respectă libertatea de voință a omului. Voința omului are un rol foarte important în dezlegarea de păcat și dobândirea mântuirii. Adeseori, se întâmplă că cei bolnavi, se gândesc doar la sănătatea trupestă, nu văd suferința sufletului cauzată de păcate, nu vor să-și vindece și sufletele lor. Și când li se vorbește despre aceasta, ei arată indiferență, neplăcere sau nervozitate. Și asta se vedea și la Vitezda: nu s-a găsit nici un vindecat care să-și exprime recunoștința față de Dumnezeu, prin a ajuta la vindecarea altuia. Fiecare, de îndată ce se vindeca, se grăbea să plece, fără să-i pese de paralytic.

Iată, acum a venit Dumnezeu-Omul să-l mântuiască pe slăbănog. S-a îndreptat anume spre scaldătoare, ca să-i dea bolnavului un dar cu mult mai important decât orice i-ar fi putut da cel mai milostiv dintre oameni. Fiindcă așa l-a plăcut lui Dumnezeu, să vină în ajutorul celor deznădăjduiți.

Toți câți își înăbușe suspinurile lor, singuratic, fără prieteni, fără sprijin și ajutor, să-și îndrepte rugăciunea lor către Mântuitorul celor deznădăjduiți și să-I zică: *“Doamne nu am om! Ajută-mi, Tu!”* Deci, slăbănogul neavând om ca să să-l ajute, dar fiind sfințit prin îndelungata lui suferință și fiind atât de smerit, încât nu învinuia pe nimeni de nepăsarea arătată față de el și nu cerea nimănui nimic, iată primește acum un dar pe care nu-l nădăjduia: *“Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul și umblă”* (Ioan 5, 8).

Ca și când niciodată n-ar fi fost bolnav, cel ce fusese paralytic s-a conformat poruncii Domnului: a coborât, și-a luat patul și a plecat. O uimire plină de bucurie îi stăpânea sufletul, o nouă lume se deschidea în fața lui. Din acel moment începuse o viață nouă. Dar îndată ce omul și-a recăpătat sănătatea, s-a grăbit să meargă la templu, unde nu putuse să meargă în lungul răstimp al neputinței sale. S-a grăbit să meargă la templu, să-I mulțumească lui Dumnezeu că îi trimise pe acel

binefăcător necunoscut, să-și întoarcă sufletul prin rugăciune în Casa Domnului. Iată că în Biserică cel tămăduit se întâlnește cu Hristos, minunatul binefăcător.

Iubite creștin: Vrei să fii sănătos? Vrei să depășești valurile ispitelor și necazurilor ? Îndrăznește ! Hristos este ajutorul și tăria ta!

Slăbiciunile noastre vin de la noi înșine, de la lume și de la diavol. Slabi au fost și sfinții. Să citim *Viețile Sfinților* și vom vedea ispitele și slăbiciunile multora; cum a fost Sf. Ap. Petru, Sf. Ap. Toma, Maria Magdalena, Maria Egipteanca și mulți alții dar cu ajutorul lui Dumnezeu, având voință și credință au devenit tari, au devenit sfinți, prieteni ai lui Dumnezeu. Cine ne oprește și pe noi să fim ca ei ? Hristos este puterea noastră. De câte ori, fiind la slujbă, prin cuvântul Evangheliei, n-am auzit și noi îndemnul lui Hristos: Vrei să învingi răul din tine, să te faci sănătos, să ai viață și mai multă viață?

Ridică-te și te mântuiește!

Părintele Aristide Lefter

Din sinaxarul săptămânii

2 mai: Aducerea moaștelor Sfântului Atanasie cel Mare, patriarhul Alexandriei

Întru această zi se prăznuiește așezarea sfintelor moaște ale Sfântului Atanasie cel Mare, în biserica patriarhiei din Alexandria, spre cinstirea și închinarea creștinilor. Sfântul Atanasie, pomenit de Biserica Ortodoxă în ziua de 18 ianuarie, mijlocește pentru toți cei care cu credință și dragoste îl invocă în rugăciuni și cinstesc sfintele sale moaște.

Tot în această zi de *2 mai*, sunt pomeniți în calendarul creștin ortodox, *Sfântul Mucenic Esperie și soția sa Zoe*, care au trăit în secolele I-II., d. Hr.. Esperie și Zoe, împreună cu cei doi copii ai lor, Chiriac și Teodul, au fost cumpărați ca robi de către un păgân pe nume Catallie, din cetatea Attalia din Pamfilia, și duși la Roma. Refuzând să mănânce bucatele jertfite idolilor, le-au aruncat la câini, provocând în acest mod mânia stăpânului, care i-a supus la chinuri grele, începând chiar cu pedepsirea celor doi copii. Văzând curajul acestora în timpul chinurilor, părinții lor s-au întărit și mai mult, rezistând tuturor opresiunilor.

În cele din urmă toți patru au fost aruncați într-un cuptor arzând. Potrivit Tradiției, în acel cuptor, după rugăciunile de mulțumire, și-au dat sufletele în mâna Domnului, iar trupurile lor au rămas întregi, neatinsse de foc.

8 mai: pomenirea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan

Trecerea la cele veșnice a Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, este prăznuită de Biserică la 26 septembrie, iar în ziua de 8 mai, se cinstește numai pomenirea semnului minunat, care se petrecea, în fiecare an, la Efes, unde era mormântul Sfântului. Potrivit Tradiției izvoara, în chip minunat, din mormântul Sfântului Ioan, o pulbere albă, ca un praf tămăduitor, pe care creștinii din acele locuri îl numeau mană. Ungându-se cu acest praf, credincioșii se vindeau de toate neputințele și patimile sufletelor și ale trupurilor, slăvind pe Dumnezeu și pe Sfântul Ioan, Apostolul lui Hristos. S-a petrecut acest semn, în toți anii, până la invadarea Efesului de către păgâni și până la nimicirea creștinilor din acele locuri. Sfânta Biserică, în semn de mulțumire, a rânduit ca, în această zi, precum și în ziua din septembrie, să proslăvim, cu laude și cântări, și să ferim pe acest plăcut al lui Dumnezeu, Ioan Evanghelistul; ca prin rugăciunile lui, să primim și noi tămăduire de bolile noastre cele sufletești și trupesti și să ne învrednicim a fi plăcuți lui Hristos, Dumnezeul nostru.

După *Proloagele, vol II*

**“Omul rău e cu desăvârșire rău,
când se preface că e bun !”**

Vichentie Mălău, renumit duhovnic al mănăstirii Secu, citat de Părintele Daniil, ghidul acestei mănăstiri

Din semnificațiile onomastice ale săptămânii

Diodor, Diodora – vechi nume grecesc, este la origine un teoforic cu semnificația “darul lui Dumnezeu”.

Iov – nume augural, biblic, continuă ebr. *ıyyöv*, de la adj. *ayūv* “dușmănit, persecutat, urât”, participiul pasiv al vb. *ayov* “a dușmăni, a urî”. O altă ipoteză pornește de la subst. ebr. *ıyyōv*, “dorință mare”.

Irina – nume devoțional și augural, reproduce vechiul nume pers. gr. *Eiréné*, “pace”.

Pahomie – nume de origine egipteană și probabil cu semnificație etnică, de la un oraș antic din Mesopotamia. O altă interpretare pornește de la subst. *Pahom* “vultur”, de la *pa*, articolul hotărât, și *ahom* “vultur, acvilă”. În epoca elenistică *pahom* însemna “defunct, răposat”.

Zoe – nume afectiv și augural de origine greacă, format de la subst. *zoe*, “viață”.

După *Dicționarul enciclopedic al numelor de botez*

Vis de copil

Am intrat odată Magazinul Domnului și am văzut un înger la ghișeu. Uimit l-am întrebat:

"Sfinte Înger al Domnului, ce vindeți aici?"

"Toate darurile Domnului", îmi răspunse.

"Și costă mult?" am întrebat.

"Nu costă nimic, aici totul este gratis".

Am privit atunci în jurul meu și am văzut amfore de dragoste, vase de credință, pachete de speranță, cutiuțe de mântuire și de înțelepciune... Am prins curaj și am cerut:

"Vă rog, aș vrea dragostea lui Dumnezeu, toată iertarea Lui, un vas de credință, multă fericire și mântuirea eternă pentru mine și pentru toată familia mea".

De îndată îngerul a pregătit tot ceea ce-i cerusem și îmi întinse un pachetel pe care l-am luat și l-am cuprins într-o mână. Neîncrezător, l-am întrebat:

"Dar cum e posibil ca tot ce am cerut eu să încapă într-o cutiuță așa micuță?"

Zâbind îngerul mi-a răspuns:

"Dragul meu frate, în magazinul Domnului nu se vând fructele, ci doar semințele... Plantează-le!"

Text cules de Constantina Mărgineanu

Taina Sfântului Maslu în perioada pascală

Săptămâna Patimilor Domnului și Săptămâna Luminată amplifică în mod deosebit simțirea noastră duhovnicească, intensifică gândul către Dumnezeu. De aceea, se recomandă a nu se citi pomelnice și chiar slujbele sfinților care se serbează în această perioadă sunt transferate, pentru a nu perturba contemplarea Patimilor, Morții și Învierii Domnului nostru Iisus Hristos.

În lumina aceleiași intenții, până la sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt, în parohia noastră, în locul Sfântului Maslu, în fiecare vineri seara, începând cu ora 18.00, vom oficia Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învieri cu citirea tuturor pomelnicilor care se poartă la biserica noastră.

Slujba desfășurându-se la ceas de seară, prin aceasta vor avea posibilitatea de a se ruga alături de noi și toți aceia care, datorită programului de la serviciu, nu reușesc să vină vinerea dimineața la biserică.

Cronică Parohială

Sâmbătă 24 aprilie, a primit taina Sfântului Botez prunca Smaranda Cristina, primul copil al familiei Tudorache Marius și Didona. Auasistat ca nași

familia Nazarie Daniel-Ioan și Smaranda împreună cu fiul lor Alexandru. Cumătria a fost organizată la căsuța filantropică a parohiei.

În aceeași zi au primit Taina Sfintei Cununii tinerii Ciolan Lică-Daniel și Leonte Anișoara, asistați ca nași de familia Bulancea Iulian și Ana-Maria.

Duminică 25 aprilie preotul paroh Mihai Mărgineanu a oficiat la biserica Sfântul Nicolae Domnesc taina Cununii pentru tinerii Huțuleac Dinu și Karner Adina, evlavioși închinători la biserica noastră și prieteni ai parohiei Toma Cozma.

Joi 29 aprilie doi prunci au primit Taina Sfântului Botez în biserica noastră parohială:

- Prunca Ecaterina-Briana, fiica familiei Florea Ioan și Tincuța, asistată ca naș de către Popa Mihaela-Oana
- Pruncul Alin-Florin, al doilea fiu al familiei Tudose Dănuț și Mihaela, asistat de nașii Nedelcu Iulian-Dan și Alina.

În această săptămână au continuat lucrările de amenajare în parcul parohiei și refacerea pe porțiuni a gardului avariat. Mulțumim consilierului nostru Cimpoi Neculai și Epitropului Crivoi Vasile pentru sprijinul acordat în efectuarea lucrărilor.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul 276 450 deschis la Raiffeisen Bank, filiala Iași.